

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen
Kampmannsgade 1
1780 København V

København, den 28. april 2006

ATT: Jens Denckert

Vedr.: Erfaring med autorisation af dørmænd - spørgsmål fra Retsudvalget

DRC henviser til styrelsens brev af 8. marts 2006, hvori man har anmodet os redegøre for erfaringerne med autorisationsordningen for dørmænd på danske virksomheder med alkoholbevilling. Vi henviser endvidere til efterfølgende telefonisk kontakt herom.

DRC har foretaget en rundspørge blandt en del af vore mange medlemmer, der har dørmænd ansat. Svarene fra disse kan sammenfattes som følger:

Tidspunktet for at indhente erfaringer fra uddannelsen som dørmænd er muligvis uheldig valgt i lyset af den tilsyneladende tiltagende vold i nattelivet generelt. Det er på denne baggrund svært at hævde, at uddannelsen og autorisationsordningen har været til større nytte, men den tiltagende vold har givetvis sit udspring hos gæsterne, vel især blandt de yngre diskoteksgæster.

Generelt er det dog opfattelsen, at dørmandsuddannelsen savner tilstrækkelig relevans i forhold til dørmændenes dagligdag i virksomhederne. Underviserne opleves i flere tilfælde som mindre erfarne end de dørmænd, der nødsages til at gennemgå kurset til trods for, at de måske har mange års erfaring i denne funktion. Kun førstehjælpskurset roses af enkelte restauratører.

Der er bred enighed om, at der burde indføres en dispensationsordning, således at dørmænd, der har et vist antal års erfaring, fritages for at gennemgå et kursus, de alligevel ikke får et relevant udbytte af. I denne forbindelse ønskes også en bedre forberedelse af uddannelsen, hvor branchefolk med kendskab til nattelivet inddrages i tilrettelæggelsen af det faglige indhold.

Det er tillige opfattelsen, at der har været for ringe information til brugerne om autorisationsordningen og især uddannelsens indhold, og det anses for urimeligt, at restauratøren - der jo efter loven har det samlede ansvar for virksomheden - ikke uden at have gennemgået kurset kan varetage dørmandsfunktionen i sin egen virksomhed enten alene eller eventuelt sammen med en autoriseret dørmænd. Også her kunne man muligvis skelne mellem restauratører med og uden erfaring.

Vores rundspørge viser endvidere, at der er stor uklarhed med hensyn til dørmændenes adgang til at visitere gæsterne, hvilket netop i lyset af den tiltagende vold forekommer centralt i et sådant uddannelsesforløb.

Endelig er det restauratørernes indtryk, at det siden uddannelsen blev indført er blevet mærkbart sværere at rekruttere dørmænd, og at mange velkvalificerede folk har søgt andre arbejdsopgaver for at undgå et kursusforløb, der opfattes som utilstrækkeligt og unødvendigt. Det er netop disse medarbejdere, man kunne have holdt på, såfremt der var en dispensationsadgang i lyset af erfaring som anført ovenfor.

Som det fremgår ovenfor forekommer det svært at pege på egentlige forbedringer som følge af autorisationsordningen og uddannelsen, og DRC må således konstatere, at uddannelsen i det nuværende regi ikke har bibragt dørmænd den nødvendige kompetence. Skal ordningen opretholdes, kræves en betydelig grad af fagligt input fra branchefolk med indsigt i natforretningernes vilkår. DRC har mange medlemmer i denne sektor, og vi kunne foreslå, at man inddrager foreningen i gennemførelsen af et uddannelsesindhold, der opfylder behovet for såvel fysisk som psykisk beredskab, og som opfattes som relevant for målgruppen.

Med venlig hilsen
Danmarks Restauranter & Cafeer

Kirsten Hauge
sekretariatsleder

